Lietas arhīva Nr. CA-0308-18
ECLI:LV:LAAT:2018:1127.C12141218.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2018.gada 27.novembrī

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis I.Stivriņš
tiesneses V.Sokolova un V.Lohova
rakstveida procesā izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „PKLAT" apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2018.gada 25.jūnija spriedumu vienkāršotas procedūras lietā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „COUNTRY STYLE" prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „PKLAT" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „COUNTRY STYLE" (turpmāk tekstā prasītāja) 2018.gada 9.martā iesniedza tiesā prasību, vēlāk to precizējot, pret SIA „PKLAT" (atbildētāja) par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājai pieder nekustamais īpašums /Nosaukums C/, kadastra Nr./kadastra numurs/. Atbildētāja 2016.gada decembrī, veicot zemnieku saimniecībai /Nosaukums D/ piederošā zemesgabala tīrīšanu, pārkāpa blakus esošā prasītājai piederošā īpašuma /Nosaukums C/ robežas, kā rezultātā nelikumīgi izcirsti 361 baltalkšņi un 6 melnalkšņi, ar kopējo krāju 102,8 kubikmetri. 2017.gada 5.aprīlī par šo faktu sastādīts protokols. Par nelikumīgo koku ciršanu Daugavpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļā tika ierosināts kriminālprocess Nr.11181074417 un konstatēta atbildētājas vaina zaudējumu nodarīšanā, kā arī tas, ka atbildētāja nelikumīgi izcirstos kokus paņēma sev un pārstrādāja šķeldai. Atbildētāja neiesniedza iebildumus izmeklētājas secinājumiem. Ar 2017.gada 18.oktobra lēmumu kriminālprocess izbeigts.

Prasītāja aprēķināja zaudējumus par nelikumīgi izcirstajiem 367 augošiem kokiem jeb 102,8 kubikmetriem koksnes. Ņemot vērā koksnes produkcijas iepirkšanas cenas, nodarītais zaudējums sastāda 2557,29 *euro*, ko veido malkas cena 283,05 *euro* (16,65 m^3 x 17 *euro*) un taras kluču cena 2274,24 *euro* (71,07 m^3 x 32 *euro*). Lūdz piedzīt no atbildētājas pamatparādu 2413,29 *euro,* kas veidojas, no 2557,29 *euro* atskaitot izdevumus 144 *euro*, un tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1770., 1772., 1773., 1779.pantu.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos prasību atzina daļēji, 279,24 *euro* apmērā, norādot, ka prasītājas norādītie iespējamie ienākumi bruto 2557,29 *euro* attiecībā pret izdevumiem 144 *euro* nav reāli un neatbilst patiesībai. Prasītāja, 2017.gadā vēršoties policijā, norādīja citu zaudējumu summu 1028 *euro*, kura aprēķināta, veicot inventarizāciju. Atbildētāja nepiekrīt 2017.gada 10.novembra SIA „Taxators" cirsmas novērtējumam.

Ar Daugavpils tiesas 2018.gada 25.jūnija spriedumu prasība apmierināta pilnā apmērā. No atbildētājas prasītājas labā piedzīti zaudējumi 2413,29 *euro* un tiesāšanās izdevumi 334,47 *euro*.

Nav strīda, ka 2017.gada 5.aprīlī mežzinis sastādīja protokolu par meža apsaimniekošanu un izmantošanu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumu. Ar šo protokolu pierādīts patvaļīgas augošu koku ciršanas fakts īpašnieku /pers. B/ un prasītājas meža īpašumā /Nosaukums C/, /adrese/. Protokolā konstatēts nelikumīgi nocirsto augošo koku apjoms – 361 baltalkšņi un 6 melnalkšņi, ar kopējo krāju 102,8 kubikmetri.

2017.gada 28.aprīlī par patvaļīgu augošo koku ciršanu tika uzsākts kriminālprocess Nr.11181074417, kura gaitā konstatēta atbildētājas vaina zaudējumu nodarīšanā un ka atbildētāja nelikumīgi izcirstos kokus paņēma sev un pārstrādāja šķeldai. Ar Valsts policijas 2017.gada 18.oktobra lēmumu kriminālprocess izbeigts.

Zaudējumus prasītājai nodarīja atbildētāja, jo par pretējo nav iesniegti pierādījumi un atbildētāja to nenoliedz.

Zaudējums sastāda 2557,29 *euro,* ko veido 283,05 *euro* (16,65 m^3 x 17 *euro*) un taras kluču cena 2274,24 *euro* (71,07 m^3 x 32 *euro*). Zaudējumu apmērs pamatots ar SIA „Taxators" 2017.gada 10.novembra cirsmas novērtējumu.

Prasības pieteikumam pievienotie dokumenti apliecina koksnes produkcijas iepirkšanas cenas. Proti, malkas iepirkšanas cena par vienu kubikmetru- 17 *euro* un taras kluču iepirkšanas cena- 32 *euro* par vienu kubikmetru.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka zaudējumi samaksāti.

Šādos apstākļos, pamatojoties uz Civillikuma 1770., 1772., 1775., 1786.pantu, prasība ir pilnīgi apmierināma un no atbildētājas piedzenami zaudējumi 2413,29 *euro* (no 2557,29 *euro* atskaitot izdevumus 144 *euro*).

Atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu. Norāda, ka pārsūdz spriedumu pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

No 2017.gada 10.novembra SIA "Taxators" cirsmas novērtējuma izriet kopējais cirsmas apjoms. Savukārt SIA "Taxators" neizdarīja cirsmas mantisku novērtējumu.

Zaudējumi ir novērtējami tieši zaudējumu nodarīšanas brīdī- 2016.gada decembrī, nevis vēlāk, kas nozīmē, ka prasītājas sniegtais cirsmas novērtējums ir nepareizs, jo, kā norādīts SIA "ADLV" izziņā, aprēķināts uz 2017.gada martu nevis uz 2016.gada decembri. Līdz ar to prasītāja nav pierādījusi zaudējumu apmēru.

Šādos apstākļos tiesa ir pārkāpusi Civillikuma 1786.pantu, Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu par pierādījumu novērtēšanu, kā arī nepareizi piemērojusi Civilprocesa likuma 94.pantu, jo SIA "ADLV" izziņai nav nozīmes lietā.

Prasītāja, norādot prasības pieteikumā, ka ir vienīgā nekustamā īpašuma "/Nosaukums C/" īpašniece, maldināja tiesu. No zemesgrāmatas noraksta redzams, ka zaudējumu nodarīšanas brīdī (*2016.gada decembrī*) prasītājai piederēja tikai ½ domājamā daļa no īpašuma, savukārt pārējā ½ domājamā daļa piederēja /pers. B/. Prasītāja ieguva visu nekustamo īpašumu tikai 2017.gada 30.jūnijā.

Tas nozīmē, ka ar savu rīcību atbildētāja varēja nodarīt zaudējumus prasītājai tikai ½ domājamās daļas apmērā, un prasītājai nav prasījuma tiesību

uz visu prasījumu.

Tā kā prasītājai nebija prasības tiesību prasīt zaudējumu atlīdzināšanu pilnā apmērā, tiesai bija pienākums piemērot Civilprocesa likuma 223.panta 2.punkta normu un izbeigt tiesvedību lietā.

Tiesa pieļāvusi Civilprocesa likuma 97.panta pirmās daļas normas pārkāpumu, jo nepareizi novērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā lūdz noraidīt prasību, izbeigt tiesvedību lietā un piedzīt no prasītājas visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja rakstveida paskaidrojumos nepiekrita apelācijas sūdzībai un lūdza to noraidīt, bet atstāt negrozītu pirmās instances tiesas spriedumu šādu apsvērumu dēļ (lietas 64.lapa).

Lietas izskatīšanas gaitā atbildētājai nebija iebildumu par zaudējumu nodarīšanas faktu. Likumā noteiktā kārtībā nebija apstrīdēts protokols par nelikumīgo koku ciršanu (*kopējā krāja 102,8 kubikmetri*). Atbildētājas vaina konstatēta kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā, kā arī konstatēts, ka nelikumīgi nocirstie koki pārstrādāti šķeldai, par ko attiecīgi saņemta peļņa.

Prasības iesniegšanas brīdī nekustamais īpašums piederēja prasītājai, tādēļ bija tiesības prasīt zaudējumu piedziņu pilnā apmērā, un lietā nav pierādījumu, ka atbildētāja kompensēja zaudējumus iepriekšējam ½ domājamās daļas īpašniekam.

Motīvu daļa

Civillietu tiesas kolēģija, novērtējot apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība ir apmierināmas daļēji.

Civilprocesa likuma 440.[1] pants noteic, ka apelācijas sūdzības vienkāršotās procedūras lietās (..) apelācijas instancē izskata šā likuma 52.—54.nodaļā noteiktajā kārtībā, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tajā lūgtajā apjomā, un atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešajai daļai, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Lietā konstatēts un nav strīda, ka Dienvidlatgales virsmežniecības Ilūkstes nodaļas mežzine, 2017.gada 4.aprīlī veicot pārbaudi īpašnieku /pers. B/ un prasītājas meža īpašumā /Nosaukums C/, /adrese/, konstatēja patvaļīgu augošu koku ciršanas faktu, par ko 2017.gada 5.aprīlī sastādīts protokols. Protokolā konstatēts nelikumīgi nocirsto augošo koku apjoms – 361 baltalkšņi un 6 melnalkšņi, ar kopējo krāju 102,8 kubikmetri (lietas 13.lapa).

2017.gada 28.aprīlī par patvaļīgu augošo koku ciršanu uzsākts kriminālprocess Nr.11181074417, kura gaitā konstatēta atbildētājas vaina zaudējumu nodarīšanā 1028 *euro* apmērā un ka atbildētāja nelikumīgi izcirstos kokus paņēma sev un pārstrādāja šķeldai. Ar Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas izmeklētājas 2017.gada 18.oktobra lēmumu kriminālprocess izbeigts.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

(..) jautājumā par patiesības noskaidrošanu tiesa nekādā ziņā nav vienaldzīga skatītāja, kas pasīvi uztver to, ko puses ceļ tai priekšā un pie tam tādā apgaismojumā, kādu piešķir apstākļiem viena vai otra puse. Gluži otrādi, lai gan pierādījumus iesniedz vai uz tiem atsaucas katra no pusēm, tiesai tomēr jāraugās uz tiem kritiski, jānoskaidro to objektīvā vērtība un jācenšas noskaidrot patiesos faktiskos apstākļus, kam galarezultātā jānoved pie patiesības (*sk. Prof. Dr. jur. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. -Rīga: autora izdevums, 1933, 332.-333.lpp.*).

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība; 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. TNA, Rīga, 2006., 209.lpp.*). Tiesai, pienācīgi izvērtējot lietā esošos pierādījumus, jānoskaidro, vai pastāv tāds pierādījumu kopums, kas apliecina likumā paredzētos zaudējumu atlīdzības pienākuma priekšnosacījumus. Ja iztrūkst kāds no zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumiem, zaudējumu atlīdzības pienākums neiestājas.

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski vērtējams pametums. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Lietā nepastāv strīds par nelikumīgi izcirtās koksnes daudzumu, bet pastāv strīds par tās vērtību, t.i., nodarītā zaudējuma apmēru.

Prasītāja norāda, ka zaudējums vērtējams 2413,29 *euro,* kas aprēķināts, saskaitot malkas cenu 283,05 *euro* (16,65 m^3 x 17 *euro*) un taras kluču cenu 2274,24 *euro* (71,07 m^3 x 32 *euro*), atskaitot izdevumus 144 *euro*.

SIA „Taxators" 2017.gada 10.novembra cirsmas novērtējumā, uz kuru atsaucas prasītāja un pirmās instances tiesa savā spriedumā, redzams tikai nelikumīgi izcirstās koksnes daudzums, bet ne vērtība (lietas 18.lapa).

Savukārt SIA „ADLV" 2017.gada 27.marta pavadzīmes kopija un izsniegtā izziņa par malkas un taras kluču iepirkšanas cenām (lietas 14., 15.lapa) apliecina tikai prasītājas sadarbību ar minēto sabiedrību un tās noteikto koksnes iepirkšanas cenu noteiktā laika periodā, ko nevar vispārināt un ņemt par pamatu konkrētā zaudējuma aprēķināšanā.

Uz tiesas 2018.gada 19.septembra lūgumu iesniegt pierādījumus par nodarītā zaudējuma apmēru (lietas 67.lapa) prasītāja nereaģēja.

Kā redzams no lietas materiālos pievienotā Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas izmeklētājas 2017.gada 18.oktobra lēmuma par kriminālprocesa Nr.11181074417 izbeigšanu (lietas 9.-10.lapa), SIA "COUNTRY STYLE" veica inventarizāciju, kuras gaitā bija noskaidrots, ka patvaļīgas cirtes rezultātā bija nelikumīgi nozāģēti un aizvesti 361 baltalkšņi un 6 melnalkšņi ar kopējo krāju 102,8 kubikmetri, nodarot zaudējumus 1028 *euro*.

Tieši uz šo zaudējumu summu 1028 *euro* atsaucās arī atbildētāja savos rakstveida iebildumos par prasību, norādot, ka tā nesakrīt ar prasītājas prasībā norādīto zaudējumu summu (lietas 34.-39.lapa).

Tāpat vērsa uzmanību, ka prasītājai zaudējumu nodarīšanas brīdī 2016.gada decembrī piederēja tikai ½ nekustamā īpašuma domājamā daļa.

Šo atbildētājas iebildumu par prasītājas īpašuma tiesībām apstiprina zemesgrāmatas nodaļas izdruka, no kuras redzams, ka prasītāja par visa nekustamā īpašuma /Nosaukums C/ īpašnieci reģistrēta tikai 2017.gada 30.jūnijā, bet zaudējumu nodarīšanas brīdī bija tikai ½ nekustamā īpašuma domājamās daļas īpašniece (lietas 16.-17.lapa). Par diviem īpašniekiem norādīts arī iepriekš minētajā mežzines sastādītajā protokolā un lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu.

Izvērtējot pušu iesniegtos pierādījumus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu norādītā summa 1028 *euro* ir ticama un atspoguļo prasītājai nodarīto zaudējuma apmēru, ievērojot to, ka zaudējumu nodarīšanas brīdī prasītāja bija tikai nekustamā īpašuma ½ domājamās daļas īpašniece. Nav ziņu, ka šis lēmums būtu pārsūdzēts, tātad arī atbildētāja lēmumā norādītajam piekritusi, uz ko savā prasībā ir norādījusi un apstiprinājusi arī pati prasītāja (lietas 5.lapa). Prasītāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un nav izskaidrojusi pretrunas starp šo lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu un savā zaudējumu aprēķinā norādīto summu.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka ir pierādīti visi zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumi. Proti, gan zaudējumu esamība, gan atbildētājas prettiesiska

un vainojama rīcība (nelikumīgi veicot koku ciršanu prasītājas īpašumā /Nosaukums C/), gan arī cēloniskais sakars starp atbildētājas rīcību un nodarītajiem zaudējumiem (prasītājas īpašumā nelikumīgi izcirsti koki, veicot koku un krūmu izzāģēšanu blakus esošajos zemnieku saimniecībai iznomātajos zemesgabalos). Prasītājai nodarītie zaudējumi 1028 *euro* apmērā nav nejauši un saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu atbildētājai ir pienākums tos atlīdzināt.

Līdz ar to apelācijas sūdzība un prasība ir apmierināmas daļēji.

Nav pamata uzskatīt, ka prasītājai nav prasības tiesību. Apstāklis, ka izskatot lietu, tiesa atzina, ka ir pierādīts mazāks zaudējumu apmērs nekā lūgts piedzīt, ir pamats prasību apmierināt daļēji nevis izbeigt tiesvedību lietā.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka atbildētāja īstenoja ar Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 10.punktu un 440.[2] pantu piešķirtās tiesības iesniegt apelācijas sūdzību, kurā sniedza priekšstatu par strīda faktiem, pierādījumiem, tiesību normu traktējumiem un citiem apstākļiem. Apelācijas instances tiesa, daļēji ievērojot apelācijas sūdzības motīvus, daļēji apmierināja prasību, pēc būtības grozot pirmās instances tiesas spriedumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu tiesas izdevumi ir: 1) valsts nodeva; 2) kancelejas nodeva; 3) ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, bet atbildētājam – proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta.

Noskaidrots, ka ceļot prasību ar prasības summu 2413,29 *euro,* saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu prasītājai radušies tiesas izdevumi samaksātās valsts nodevas 331,17 *euro* apmērā. Tā kā prasība apmierināta daļēji (par 43%), tad no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram- 142,40 *euro* (43% no 331,17 *euro*).

Savukārt atbildētājai, iesniedzot apelācijas sūdzību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu, 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktu un ceturto daļu radušies tiesas izdevumi samaksātās valsts nodevas 331,17 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 3,20 *euro* apmērā (lietas 60.lapa), kopsummā 334,37 *euro*. Tā kā apelācijas sūdzība apmierināta daļēji, tad no prasītājas atbildētājas labā piedzenami šie tiesas izdevumi proporcionāli tai prasījumu daļai, kurā prasība noraidīta. Proti, tiesas izdevumi 190,59 *euro* (57% no 334,37 *euro*).

Atbildētāja par apelācijas sūdzības sagatavošanu samaksāja par advokāta pakalpojumiem 500 *euro*, un šo summu lūdz piedzīt no prasītājas (lietas 61.-62.lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta trešo daļu izdevumi par advokāta palīdzību ir ar lietas vešanu saistītie izdevumi, un to atlīdzināšana reglamentēta Civilprocesa likuma 44.pantā.

Civilprocesa likuma 44.panta otrā daļa noteic, ka ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam, ja viņa prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, kā arī tad, ja prasītājs neuztur savus prasījumus sakarā ar to, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis.

Šī panta trešā daļa noteic, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Tātad Civilprocesa likuma 44.panta otrās daļas izpratnē strīda ierosināšana tiesā atzīstama par pamatotu arī tad, ja prasība apmierināta daļēji. Tikai tad, ja prasība noraidīta, kas nozīmē, ka atbildētājs nebija devis iemeslu prasības celšanai, strīda ierosināšana atzīstama par nepamatotu.

Ievērojot minēto, nav pamata ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināšanai no prasītājas atbildētājas labā. Turklāt lietā nav iesniegts zvērināta advokāta orderis, kas apliecina juridisko pakalpojumu sniegšanu atbildētājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmo daļu lietā aprēķināti ar lietas izskatīšanu

saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu nosūtīšanu abu instanču tiesās 3,93 *euro* (3,86 *euro*-3,20 *euro* +3,27 *euro*), kas nav samaksāti iepriekš (lietas 2., 51. un 60. lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantā noteikto no abām pusēm valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Proti, no prasītājas- 2,24 *euro* (57% no 3,93 *euro*), t.i., proporcionāli tai prasījuma daļai, kura noraidīta, bet no atbildētājas- proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, t.i., 1,69 *euro* (43% no 3,93 *euro*).

Civilprocesa likuma 204.[1] pants noteic, ka tiesa, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu vai par tiesāšanās izdevumu piedziņu, nosaka termiņu, kas nevar būt garāks par desmit dienām, sprieduma labprātīgai izpildei. Līdz ar to pusēm nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – 10 dienas, sākot no sprieduma stāšanās spēkā.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.pantu, 440.[11] panta pirmo daļu, 440.[12] pantu, 204.[1] panta pirmo daļu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PKLAT", reģistrācijas Nr.41503074996, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "COUNTRY STYLE", reģistrācijas Nr.44103022981, labā zaudējumus 1028 *euro* (viens tūkstotis divdesmit astoņi *euro*) un tiesas izdevumus 142,20 *euro* (viens simts četrdesmit divi *euro* un 20 centi), kopā – 1170,20 *euro* (viens tūkstotis viens simts septiņdesmit *euro un* 20 *centi*), veicot samaksu sabiedrības ar ierobežotu atbildību "COUNTRY STYLE", reģistrācijas Nr.44103022981, kontā Nr.LV94HABA0551021028798 AS "Swedbank", kods HABALV22.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "COUNTRY STYLE", reģistrācijas Nr.44103022981, sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PKLAT", reģistrācijas Nr.41503074996, labā tiesas izdevumus 190,59 *euro* (viens simts deviņdesmit *euro* un 59 centi).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "COUNTRY STYLE", reģistrācijas Nr.44103022981, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,24 *euro* (divi *euro* un 24 centi).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību "PKLAT", reģistrācijas Nr.41503074996, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,69 *euro* (viens *euro* un 69 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ieskaitāmi kontā - saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR: 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr.C12141218.

Noteikt pusēm termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2018.gada 27.novembrī.

Tiesnešu apspriedes priekšsēdētājs tiesnesis	I.Stivriņš
Tiesnese	V.Sokolova
Tiesnese	V.Lohova